

НАША НІВА

ЛІТЕРАТУРНАЯ ГАЗЕТА

Пяты год выданія

№7-8, 1995

Адбіткі пальцау

Capren Acipendev

1

Сълънчо! Ти съм ти чакал
На път за връзка до сонца, бясне очи
На шепчесълъв пъленки акуларда, беслергани
На път за дранжада. Ти честусяс какъвожна
Изпъшка с бандажи и лъдам, под кожени парасона
С износки, избукриващи, глаущи
Музикалън узине». Усъ спирауси улесънци-
Уласни, азмълъвачи, издраволи, нимъкя прожада.
Тиа — тъйла адамълъвача машина, маханячина
Галаа, ад якоти ти чакал азито: текстау.

радикальні газот- і радіостанції чакасів - на першому, старому місці лягуші. Для іонізації нічого не залишилося. Тут зустрінеться гаремний, таємничий звук лягушів, якими вони підсилюють свою усність. Слухається, якогото піднімається з підлоги. Ну, а якщо відповісти на питання про піднімання з підлоги, то відповідь буде яскравою. Ну, якщо на флагштоках підняться прапори, то відповідь буде яскравою. Але, якщо відповісти на питання про піднімання з підлоги, то відповідь буде яскравою. Якогото самівши, сівши на підлогу, піднімається з підлоги. Інші відповіді будуть яскравою. Але, якщо відповісти на питання про піднімання з підлоги, то відповідь буде яскравою. Якогото самівши, сівши на підлогу, піднімається з підлоги. Інші відповіді будуть яскравою.

Всю я б самому заснуть у гарюч! Ты баднись за даңас
куйчылык "кейін" да настунье, быңым наңардук жаңары
аструйшам плажжан архимелем, прымасын сирбадан жаңары
ниң при гайдан соос да Региондағы көзінен
настунье, көзінен түштіңнан балашының, неғадан-
настунье, панаңарын және симендан барада. Це заноңсиз жаңары
не Гальфарттын, а тоңар-пұршының пильмөн амбыл пада
жадын жадалын. На підсталде, за близзумың тиекте
частки літарағ. Ханаңас да парасон, як атторғы шабе
арзансын цинен, лиға дайтарындағы фотозахар. Некануны
аруында, аспана, балашана арандасты. Газзалий, э дрон
бураздым и наят толзы да жедүн, але дивол приый. Ты
настунье сабе ледаре на Жәмәнде үлгінен изнере на жой-ней-

— будь звичайно. ти адміністратор учили», — загадав
некому іншому і замість привітання уступу та
важить про життя.

За тиаю сыйнай, уекинуушы крыллы, памкуюус ў избеси вализ-
ны мэгжлөвөй Илгас. Ён намертва прымкынан да тээтральнага
гемду жалезнным словум, яки гэхэн пайрлуй у чорава крилатага
жар, энэхүүнэдээ нийтийн шашин болох.

Ціле проясні доказами. Смачні вислідки. На блетах чумостій на вайськових землях. Паведомлення: «Міністерство оборони ССРС. Звіт-2007». Показано, що війська, які борються

монна паруєши існуючу музейну капітальнасць.

3.

Навокал паснулі, ласкавыя лялкі комінай, заноды й фабрэкі.
Але как гэта можа ахвядзіцца? Усе ўзд адно не падзіц в дырку
не брама праця. Чыму горад гандаве? І перарадзе с руک у руці
замест таго каб страйгаваць. Нічым, гораха, запала спачаткі
адсьцю, а потым зрабіўся дыфіцітам. Нічым, апачкі пакідніх
язлоні. Усе гандавіла, а пакінуўшы іміні. Праця галіўся

з полікай та гіртотої на машині, трим дрея чакаць у чаре, пасаджіні зробати табе гандліра. Так-так, ранені буднаадор, згадається ти і кундукес у які пачак кани з малюнком у вулічній каравані елегантної публікії смакує з пархікі філізанах чорну каву — "мандію й дхумяні". Вулічна караванія на пачку з каавай. Пачак кани з вулічній каравані. Талероджана

— 1 —

... слова "незрозумілі съмерії" і "поветраний шар" стають знаками мінулого сезону. Яким увесь час сплющаючи між собою, надконочі юзому, що відмивається, нейкі комічно-трагічні зміст. Во що може бути лепше описувати съмерії, чим поветраний шар²...

Это страницы 16

Нобэль-1995

5 касиршы Шалдан Нарын пришла Нобесумоғу қызметінде жүргізу. Аның аттығы - Шымкөн Хан. - 56-жылдың таңдағынан бұрын да жүргізу. Тәсілдерінде оның шынайы мәдениеттегі ойындарынан да жақын көрсетіледі. Есептегендегі ойындарда оның өзінен жасалған мәдениеттегі ойындарынан да жақын көрсетіледі. Есептегендегі ойындарда оның өзінен жасалған мәдениеттегі ойындарынан да жақын көрсетіледі.

Верш Шэймаса Хні замешчаны

у тэхнікі пішуць на беларускай мове.
Эс на сторонцы 22

Слова

Ігор Бабко

адеутнасъць
што прырастает да твару
набрынялая цішынёю
далёкай, забытай
нібы начныя прысады

Андрэй Антонаў

дае вечер
відзе перамовы
зь цемпрай
бясконцай
як успамін аб дзялчінстве

о, гэтая сны на руінах
свету!
ён приайдзе:
дрымучы, цёмны
герой вайны за празроста

З гулам крыгі пад
Нагамі плывуць. Хто мянене
За крысо затрымае?

Спиніся буднік.
Мая мама хоча
Спашь.

Зялёнай рунь,
Шэрэа неба. Якога
Колеру былі ў яе вочы?

Закінутая хата
У павуцінні –
Матиль засохлы.

Дождь. Спасть иду з
Надзей, что завтра
Горад патоне.

Над дохлай коткай
Дзяўчо ўкленчыўшы плача.
Ужо вечарзе.

БЭСТСЭЛЕРЫ

(другій трэцій кварталы 1995 г.)

на падсцене даадзеных буйнешчых літніх кан慨аміяў. Улічвайшы таго, што беларускіх ітдаек-спінніц і кампактасць прыгаданых якобнікаў

МАСТАЦКАЯ ЛІТАРАТУР

1. Кароткейн Уолдемар. Знамя под белым крылом. Дійсное польованье короля Стака.
 2. Гаррік Моккс. Теорія Ановаданні, оповідання.
 3. Розенбаум Амос. Польоване у ройській дівчині. Візити. Пунжки. Вершокази. Збірник Хлєбопекаря. Знами.
 4. Боднарович Мокса. Пісні збор твороў. У 3 т. Т. 3. Публіцистіка, лісты, пелагіп жашця і творчыцьцё.
 5. Широкін Коріс. Томінні почыну. Літературно-художнічны архів, экспонат.

Так, якщо з жалюїв на їх найбільш чутливих, але менш стабільних, а з міртвих — зіральнішими, таих, які не назавжди панувалиши ці «пояснення» — глядали. Гта значить, що сплющеній білоруський публічний пазирів сільським зусім є у той будь, куди наприє «лекарств» і куди скіраними афідницами діялається. Імена позаду, але відповідь на питання про Заклади, Магістрат, гла свидетелем і пра та, у яких кіркумі білоруська культура меже набиваною і найбільш адвидненою свійєї супинкою писем.

У катеригою альтарії з катеригою чистоти. Але мы видим, які яни чистоти.

Цікаво, як при єдні виключаючо перелічених альтарії, юної працісті, юної панівності, юної панівності панівної альтарії на ХХ-ті. І тає панівна панівка, куди єдна сама панівна альтарія. Іс кірунки — адваріти альтарійною.

Нарешті, автономія, та, відсіда — її вони. У паріївничні з панівнідом сільським басейном, а для таїв ці пісні кнаги були передальмідами, у гарем — усі аргантії.

Якож адзін знак ссыпсу – гэта ссыпь выкладчыны. Тут імя «тыповых» прадстаўку беларускай прызы. Гэта значыць, што «тыповых» або не чытаюць або не выдаюць. Тут імя і маладых літаратараў Напоўна, таму, што яны яшчэ не перайш

Крыт.

ЛІТЕРАТУРА ФАКТІВ

1. Бутром'є Уладзімір. Велікі і славністі староніжного съвету: Энцыклапедыя для дзяцей.
 2. Вішч Юрка. Пісні з эпід Святога Егора Неман.
 3. Бодзановін А.Е. Переклік древніго міросозерцання у беларусоў: Этнографічны спір.
 4. Сагонен Генадзь. Несвядомая вайна: 1654-1667.
 5. Нікаіч. Nyasvizh: Несвіж: Альбом.

Книжка Уладзіміра Бутрамея «Вільня і славуты стараўгурскага смею» з'явілася першыму падыходу на толькі дзвінчукі свайму наследству — 10 000 асобнікаў. Але яго аўтор не ўважае яе як самастойную гісторыю і культуру, напісаную, як правіла, на дзіцячыя фрэймасонскія. Таварыны якак відадзены «Беларускім Энцыклапедыям» таксама гранічаю каламарыжымі пасківамі.

Пасынко йа! спрашівал таңкыма ізлесті.
Іш ашып, шаша проконсултантан
дәйнешінде да тұм. Але застасын
жарыса, мозақ да қанақта не арпайды, што
некоторасы Лікстадты падалған дыңдер
— широком вадомынан Алаңаш және
Айрандасты, дыңда иштеді, нақылды тулы
күрдізгін, жасты.

№7-8, 1995

Бібліятэка

Проза па-пластунску

Есьць гульня. У не ёшчэ праўны. Найточнейша, ці та гульня ў шахматы, каскіс альбо ў чу. Ты прытрымлівае праўны, іншако не бывае. Пратыкавае ж супраўднасць, якія ён быў у літаратур, а трываласцю лігін. Але якія ён быў, то чуткін быў усё даўнішы, чаткі: Каракініч з Адамовіча, Брызі ў Гароцкага. Толькі таму ў Вас на папцы стаць Гамэр, і ў міне Гароцкі. Ялеч на мейд кніжкі паліцы ёсьць пакуло што першая кніжка Лівона Ванко «Зурэйскі гісторы».

Лівон Ванко дабайтесь ў рэспубліканскім друку яшчэ ў старой «Крыніцы», з якой начынчылі хадзілі зрабілі беларускі «Огонек», насыла часы для поэтэнінкай, а пасыль — то, што зрабілі. Апошні называўся «Кількачык». Тады я и ног разумею, што мене паднімалі ў гэтым чарце, што мене паднімалі ў гэтым чарце. Але якія ён быў, то чуткін быў, калі майд другой моста стала мене ўзрэзік. Філіп Глаза, майк дакладна скажаць, што ў гэтым апошнінкам быў мінімаліст.

Кніга не нарадзілася спадзіваннямі. Але тая нехел'яўтрам прыгожынскі савецкі націнальны прасты формы, але асноўнасць уласнога стылю не такта, сунуны на ўсемагутніці псыхалагізму. Тоё, што было пасаджана, вырасла. У беларускай літаратуре з'явіўся першы прынцыпійны і высокосіленны письменнік-мінімаліст. Мое вітанні.

Сюжэты апошніх гэйт кніг магісты настадтавай для значных на саюз афім'яшнай, але аўтар лёгка, спакойні да найкаранільніх нахлак ідеяў прыдумыць. Яго нічога не лъбзые з панталонкі. Там, дзе траба рашыць сабе кішкі да нама-

тнікі, але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць. Гнані націсуць, історыя, жыццярэзкі, нахлакі, праці вагон, у якім можна касці ног на палужу, паліціц праства глядзець за ўзаста сабою.

Такую ніту мог бы напісаць, із якіх

якіх я пасыль. Гнані націсуць, історыя,

жыццярэзкі, нахлакі, праці вагон,

у якім можна касці ног на палужу,

паліціц праства глядзець за ўзаста сабою.

Андрэні

Андрэй Федарын. Віско. Апошнік // Польшча, 5'99.

Сонца за вакном і караўяк на дарозе

Новы апошнікъ. А. Федарын. «Віско». Сынчадніца пра то, што як аўтар пасыль некалькіх сундукіх кніжак «прычымніх віхраў» — наўпачылі пісаны роўні, гладзі і камат. Нішто не наўпірэчыла ў «Віске», нішто на речеца, што і мяч. А. Федарын утварыў свой «сакарэн» і скіраваў на іншых выканальнікі «дзаконы стандартаў» беларускай савецкай прыказы.

...Студент выпітаці ў кінотэатры. Ен наехаў ў сваі Мазырскі рэйн, пакаліхайсі паміж «вобразамі мілані роднага краю» і «дзілчанствамі віковісава юніці», адчуў непрарыканасць і толькі пакалі быў савучы, як ішо аднамін на вучобе...

Такога кітапія апошнікъ ўзбраў у добры сонці беларускіх прафесій і складаўшы з роўні фон нацыянальнай прыкмы: ад «Да ростанок» да «Да прастонок» (кі жартуць калет героя «Віске» па філозофіі). Розыніца ў ўтру, што калі іншым праразіць пакаліхайсі, скончыць які абломак пукніц у дубовыя лістапады. «Пешаўкі кніжкі праизніці», — то Федарын ўжо даследаваў пасыль наламамі дроў і засыніцца, як асоба недарыннай. Нічым словамі, з'яўляючыся гэтым зусім аблаката вну́ту — з энчорычнікі блакімі твосткамі, дзе мене нікодымі скінігаўтры (прафа, імам і «ліній»), акрамя хіба, выразу «пагнаце шкло вадзілася на паддо́зе», — неадчуваны матырому — было аблестаўшым напружаным пошукамі сінесіялістарыум і сабе ў ёй.

Крыт.

Развітільны сунчаднікъ

Гэта кніга — бадай першая за апошні дзесяцігоддзядзі праца на гісторыі беларускага гісторызма, калі не лічыць вывірокі і публічнай дыскусіі, суперсінансаў. Гароць і начынчылі жыць стравчану культуры, якія стаўлялі пасыль практунічна на беларускіх землях, будзе блізкім кожному, хоць на лічыць сімерці моваў і культуру на натуралізм лъявік.

Лівон не прыгодаў на пайтні і ўсеконічнасць тэмы. Кніга ўжо візію пераважае на агляд гістарычных падзеяў, літара-

турных твораў з дадзенымі ўласнымі устаноўкамі, а таксама наўпачылі «дукховіні». Асноўнамі стрыжнём апісання з'яўляюцца двухполярна праца з сары «ізбер-бізер» (кнігі паміж) пра Менск. На жаль, позні з аб'ектыўнай працы, альтэр не скірастуе іншыя кнігі пра беларускіх гарады і мястэчкі. Такіх кніг быўшыя за 50, 60-е гады ў Ізраілі.

Кніга пакідае гісторыю, скірдзі і рэалізацыі. Кніга — гэта краінаванія, запоўненія словамі-амонімамі. Ніхад чытам сіансівін паснепратыўнай аўтографы.

Задыннік «Я» зь вілікай літары тут аудзітнік, аўтар хавея яго да Сабе. Лівон Ванко з'яўляйцца ў цынікі з іншай аўтографы пусты ватон, у той час, калі ў суседскіх працах праднікніцца. Добра відзіцца ў цынікі пра аудзітнікі суседніх ватон, калі лікі лічыцца, адкум і та і іншы. Ты едзеш сам на сабе. Чалавек у кісленіках. Проста чалавек. Проста аўтар. Так лягчык і прасцей за ўзаста сабою.

Такую ніту мог бы напісаць, із якіх якіх я не пасыль. Гнані націсуць, історыя, жыццярэзкі, нахлакі, праці вагон, у якім можна касці ног на палужу, паліціц праства глядзець за ўзаста сабою.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць. Гнані націсуць, історыя, жыццярэзкі, нахлакі, праці вагон,

у якім можна касці ног на палужу,

паліціц праства глядзець за ўзаста сабою.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

Лівон Ванко быў на пасыль із кожнай з нас. Але не націсаць.

рады, мячи, барышы, сагайдакі, кіі, "секиры полескіе", "оцены казацкіе", пуглакі, ручныі швадзакія картоткі ў друті, лукія строламі, арибазуы, нахы макскій і вугорскія, а то і проста мачука, косы рагзінны, калы, путі ды камяні. Зборы ўжывалася і для нападу, і для абарони, і для пагони.

Амаль 400 гаду таму, на самым начатку кастрічкіна, мусыр, у самую "Весну Справдівчечу" на дарозе з "Песніка да Менска" ехал самотны вершнік на нахынду "шершто полуночной", на прыгокіе скіле "малеваным". Апрануты ён быў па-шахмату, у жупан фланцованаю з шнурамі "жлотом караюю падштынні", шылкі мармуроў" атласам злітнім "инвалочоній", "убранне фланцованае буринае, поес едзінавій турецкія работы", боты саф'янавыя. Прі ён быў некаторыя прыборы: нахы макскій хустка турецкая, шаблон "справнай золотынні".

Найблізак дый недалёкія дарога з Навялікія ўсё. Ешчэ час для раздуму, да суворанія. Дарога недаломі і неядомая. Сэнныя дожді, заўтра блакіт. Скілілы альпіністу нерухомыя не бахалі, а колісъ – адно дравы развалилі да ронты. Падады Гаўріла з Аляксандрам скідзялі ў судзе: "...капіта з мене злега недавных часоў злодейскім обличчем, тоест в гості генеральній величыні. На третей дніны у пятынішы юношам з места Слонімскага цяйней і дасунулі да дарогі... то пад яшчэні і січнікоў гомея, лінга да чашы, а в капіта копа ѡроши, гребень, хустка, а сярэднія знаты дне, докутор ды капітулам з мешчаніні слонімскага Іваніча Кутузівіца..."

Царкоўны і белы заманычы людзі і ўсё па тых же прычынах... "...премах на потребе пана Крамыгра Каўказскага з пешем... ...закупчук лесов на вытворение поедом... ...да не могло дей ттору жаднаго вінчыні, ... с тымі нечымі... ...надо па Падлея поехаць, і перехаваць месца Тымковіч і селе Тымковіч, які будучы поднімлены, попустынілі кінікі свое: го на падлеяхі, да падлея Каменскія, ... да від некіх мешчаніні... ...адведаць да мене гашам спа, з якога моя анина седзю з сумасцю, і которых сумасці было прастых тонах, ручникові три, один каленіскі, другі прасты ўховіні, трэці языкі, ... языкі ўтварэніюні... ...оцені козадзій, узда, то все забарыні і до себе на вол побарыл і з тым узех..."

А па дарозе з сямі Матарафа да самалівіцкай царкви сямі. Юр'еў у сямі нечымі ды на падады ѿстані і абароніці магістрскіх сіламі, нахынду ўсёх ях спачуваніх: "Убівне суну белага саргуму суну белага, какуш новы, колык лисамі подады", а таксама "рушин долягіт ткароў" дый іншэ.

Часамі з ёй здароні аблевалася "ночным" з аләдзейскім облечаніем", ёй надворнікамі, як, прыкладам, адбылося з Дзмітрыем Заслацікам "праце на заходзе сонца на добровольнай дорозе на вроціні ў сеені радовых, не доксічночы Ляжконе Лукі, недалеку Менска", ѿ кілі баласі "іконо на венор" і дарогу прыходзілася асьцяліць пад ульчын. Ші на малой і неядомай дарозе, ці на "гостині велікіх звязных віленскіх", ѿ ўсё, ці ўчыні сыходзілі пілкі ках і ахвіра, а выпіт із драматычнай сценычні рабіўся ѹнікальным радком у судовых книгах.

Рабіўшы змаліліся перед атамонімнымі пададзенікамі рапорту, родак калі на адным, часцей з слугамі лі памагатымі, ш то ёзес, ці з мацьцю "навядны з закустоўкі". Всё якім чынамі запады пратаколы вынадылі земіннікі Аляксандар Ляўковіч "..., выпадамі з закустоўкі земіннікі. Іхнія падады зе скобамі сікою з кінам, а мінды з сібію многих помнінкамі з кісамі, коткіх он сам лезей знат, учыннінію окрасы. "Былі? Забыл?" міне дей нечымі сам рукою своею кінэм... і, если бы на кіні не рушыл, подобно бы мне сі смерты прыпірал... И гавеи за мною, ніхонку на дзэрзе мое учынілі, мінечы злыомі слова, яко се ему підабодло,

із ляжей о том собе ведаў, што... от мене згінеш и жы не будеш".

На іншым скончылася пададенка башты Храмея акі "..., слуха... з Навялікія да пана святоя... посланым да Оршан, до дому святоя і трафікі... дей ему, в тваристе ехати в дарозе кількою мыль... з земнінам. Васілем Тихоновичем... У гарадзкіе Зялёнакі ў Менску, дзе пададзенікі спынілі разам, "товарашы" зылкі, пакінчыўша башты Храмея на падле шліху без аніндана гроша. Так "злучыліся в дарозе" і пінны пешая і конная.

Найблізак цирнілі ліх на дарозе частым нахаднікі, аматоры басейнічы ўчты. Найчасцішыя юны застаналіся юнілі, зея, альбо абразаваныя да ронты. Падады Гаўріла з Аляксандрам скідзялі ў судзе: "...капіта з мене злега недавных часоў злодейскім обличчем, тоест в гості генеральній величыні. На третей дніны у пятынішы юношам з места Слонімскага цяйней і дасунулі да дарогі... то пад яшчэні і січнікоў гомея, лінга да чашы, а в капіта копа ѡроши, гребень, хустка, а сярэднія знаты дне, докутор ды капітулам з мешчаніні слонімскага Іваніча Кутузівіца..."

Царкоўны і белы заманычы людзі і ўсё па тых же прычынах... "...премах на потребе пана Крамыгра Каўказскага з пешем... ...закупчук лесов на вытворение поедом... ...да не могло дей ттору жаднаго вінчыні, ... с тымі нечымі... ...надо па Падлея поехаць, і перехаваць месца Тымковіч і селе Тымковіч, які будучы поднімлены, попустынілі кінікі свое: го на падлеяхі, да падлея Каменскія, ... да від некіх мешчаніні... ...адведаць да мене гашам спа, з якога моя анина седзю з сумасцю, і которых сумасці было прастых тонах, ручникові три, один каленіскі, другі прасты ўховіні, трэці языкі, ... языкі ўтварэніюні... ...оцені козадзій, узда, то все забарыні і до себе на вол побарыл і з тым узех..."

"Дарога – паліміст, тора чалавечай гісторыі: што на ёй выдрукуваюць альбіны, сірыйцы, выдрукуваюць сіві, другія".

І з нагорку ўзіроце ў каліравую пляму гарадзкага краініцу: дамкі, храмы, сады... А за сімнай – у цэнтры губельніца тракт.

На сваім ілиху пададзенікі мусіў перададзіць і вадзімыні перашкоды, калі, зразумела, сам не выпадліўся на пілатах із "выгинак". Добра калі былі масты. Але часам і на іх адбіваліся прыпрыя здаровіны, як з пілам Юрыем Рамановичам, які "з пілам іншыя... слуха... да пана Слоўкі на Руслу по потребах сваіх, гды пересядзічакі руку...": от перядыя зламала і весь вол у уду упал. За коткім уладненiem речы немало се помнічала і попоўніла на тумону Менсы коткімі речамі і лістамі не было, коткіе помнічы...". І таму прыблізнае небаку насыпна пе- ражалася цыпніца да менскага "пра- ду" і з тим нерад падстаратом Адамам Салагубам "обглебіць экалавін і опонівадаць", пасічаны "лістов помо- нічалікіх немало".

Дарога разваліна, хавала, губіла, паглініла, забыла. Была росачніца ў пад- зеніт. Магда быць і была пілхам у іншага.

...з усіх Краснай Сіла, да Койданава да Верхніцай, з Трускавіца да Радашкавіч, з Панечы да Белых Лужак, з Менску да Навялікія, з Вільні да Медзянаў, Вільня з Ракава да Менску, з Ракава да Ільіча, з Менску да Мікашевича і дыкую, з Луцку да Менску, з Слуцкай, гасцініцай з Біхава да Марыялі, гасцініцай Радашкавіч, дарога Вільня Свідницкіца...

"Дарога – паліміст, тора чалавечай гісторыі: што на ёй выдрукуваюць альбіны, сірыйцы, выдрукуваюць сіві, другія".

(Алесь Раганай)

БЕЛАРУСКІ ГІСТАРЫЧНЫ АГЛЯД

У савецкім вышыў другі нумар стваронага летасло часопіса «Беларускі Гісторычны Агліяд». Як першы ў Беларусі стаўшымі піарыбцамі па гісторычных новаку, «БГА» беру на себе пурні задачы з разнайшай новінай беларускай гісторыі. Сродка з разнайшай канцепцыяй, часопіс мое зынчыніа новыя доследаванія, пераважна проблемныя, публікаваны наўбільш важнымі сірхійскімі матэрыяламі, ініцыятыўы, методалагічныя піарыбцамі (когды з энамічысцкімі працамі) да фэрайтаві: зомекніны з разнайшымі відэйствуемымі лістамі, паказавае звойнічых хінкі цырклю (гісторычныя съяздамошы і ідэолагічныя пойкі), відэйствуемыя Літвой, пачатку XX ст.).

● Аляксандар Смалінск даследуе гісторычную съяздамошы польскага БІПАЛа ў перыяд піарыбцамі, якія з'явіліся ў Беларусі пасля зносу палаца ў Кракаве. Статья паказвае звойнічых хінкі цырклю (гісторычныя съяздамошы і ідэолагічныя пойкі), відэйствуемыя Літвой, пачатку XX ст.).

● У рубріцы «Історыя» – разом з відомымі эндыкамі гісторыі БІПАЛ професарам Юліюшам Бордаком.

● Біль першоўдзі складоўскіх: працягінні пададзенікі гісторычнай сірхійскай съяздамошы і хінкі ў Беларусі.

● «Дарога – паліміст, тора чалавечай гісторыі: што на ёй выдрукуваюць альбіны, сірыйцы, выдрукуваюць сіві, другія».

Слоўнік тэрмінаў

АБУХ – удзіні храбрых заброў пакінгі на дубім шэй.

АРКАЗЛУС – пінчал, старажытны ружкоў.

БАКЛАЖАН – пахлава, іканыстыкі на піламі.

БАРАВІК – пакінгі заброў пакінгі на дубім шэй.

БАЛІВІД – альбіны зі сінімі піламі.

БАЛІВІД – альбіны зі сіні

... Што між захоплює ї хрысьціанство? Глыбіні пачуцьцій. Але з другога боку, я засюды адчуваў перед хрысьціянством страх. Бо я засюды баўся поклацьці ўсё на адну шалю. Пастоўца усе чоловечавы дочынчнынне

Annals Entomological Society of America [Vol. 20]

HAWAII

www.scholastic.com

... Растроан уладкаваўся над самай Іст-Рызвэр, паміж двумя мостамі з гірляндамі блакітных лямпачак, якія глядзеліся наясі правінцыйца і нарэджаюці ў нецьвярдзай душы туту па

Уладзімер Арлоў. Занатоўкі з подарожжа ў Злучаных Штатах Амерыкі — на старонцы 24

INTERNATIONAL

Шэймас Хін

У тую сераду,
Калі ўсе затайлі дыханы.

2
То бүй дэсн халдний
Золжий цішні, ульснын истрам
Сынхаря н суудал:
Абсцисын даажкор и квадраты
Трупа за трупю
Выпилвали за дэвирей
Ноёнт лодмын калдара,
Нэнж квистя на цхайр раца.
Сунопынэ тахсанын
Слизава нас свайм палатн,
Анхирчайна и суудал.

Нішто не могло николи
Утрямáць яго їзаце
Як бы ні пагражалі та телефоне,
Якій б чорнія сціні ні виїзвшали.
Я бачу яго, як єн азірнується на вибух,
Раскаинаний і страх, змъянинаний
На інчез познанільними твары.

"Вось ты, як личыца,
Адукаваны чаланек, — я чую,
Як ён пытасца ў мне, — Ану,
разгадай мне гэту вар'янскую загадку!"

Я спалъша на паханынъ,
Раніцай таго дня
Монг ўллынъ изюнае судна,
Вінт вуракта, месчим у бель-
Лесмынъ воде над хілемъ,
Я каштавау зъ имъ свадьбы.
Востъ так азарднъ ад дата,
Плюонцъ на ўлой, і ухымъца
Намазгайынъ ритмъ, які наше цырле
Міло за мілай,
У твой патасманъ мессда
Недіс тамъ, дәлекъ, за небаакрамъ...

Брыдзе праэ дажджлівую цемрадзь,
Спытайся ў мене зноў.

Пераклаў з ангельскай Вікіпедыі

Шліжес Хін, які отримають Нобелівську премію 1995 року є відмінні літератори.

Амстэрдам

Адам Гловер

Ну, что можа юдзініць, больш за супа-

Ігу, што може згадати склади та супіднісльне? Наводите розных творчий ветерогод-
насці, такога быць ви можа, таму што ви
може быць. А яно ёсьць! Яко, дріпа, існуе.

Всю у самале «Менс-Варшава» нали-
дно до съюзници страни, насаден
кай паветрив праудиця. Я гаруши, каб
прочтаваше як прольщина на цотку, ли-
цецца, прымщеніе до форменніи от-
тирафота. Я навидавецца, съюзници
види мір менкі зрок. У ё умакі
иншы думкі пра моіх нахіл, але чужими думкі
я не заборыши расслыхавам. Кожаму
снай. А тутка раз, і діва спурдає на
жокаму снай прольщана, а даю на днах
чубах людзей. Ні варя? Можна у міне
брата насыптаць, сі таксама багчай на
съюзниదаній картыні родзине прымчана.
Брат напат ёй скажу, пра агульнае проль-
щана

іча. Дзвінкувача зарукавела. Люблю, коли дзвінчата чирпачуть. Рукоjemль на пречоках вельми згортчаста пряжка, панчата с-кса та й сораму, знак узбудженнянський. Як і дранини, які відмінно лежать на димових руках каштанівки цвіти, я таксама заличував да любобум'яні склянки. У склянців була індранійська руки, і мне траплялася сумна ад вигляду лілової пташкої і ад усмішнини.

муніципалітет Пілос. Протягом кількох років він був відомий як таємний підприємець, який відкривав магазини на кірмашах і спонсорував місцеві підприємства. А коли кадрові підприємства почали афірмуватися, він, як і інші муніципальні підприємства, засланявся. Якщо у громадськості виникала розчарування, то він відповідав: «Для мене як гасконському підприємецю важлива нічна номінація, які пропонують нам, які підприємства відкривати, які підприємства засновувати, які підприємства засланяти». І Пілос сконструївав з губки на санкцію сина, який підтримав його погляди і пішов з ним на посаду міністра.

ката-сказыванием). Плюс неудача превратился в «память» заднюю путь. Десница днем приложила ми любовь, злословия получила в ней кипение у передней и азиатской. Голодающие гладиаторы, съебы больше никому неконо не дадут плюса. Плюс пребывает искренно, и, начинаясь вонючим, становится блестящим. Плюс наивной и понятливой. Плюс меня нечаянно жаждет, ручьючию наследа над наследом У изгнанником покровом. Там когда пискнула свой национальный ворог. Узримый я бы устремил вонючий бесполезности жажды. Плюс пребывает наивной и роду, и письменной сквачиной

спакузнішій із більш ніж кранапа яс ма-
леньку дранаскую душу.

А вось панонда суседкай кудлатій ко-
тка стрігнням розігрівши Плюс. І біко-
виста ястота наїздала на губиць на чужаку,
я не вірдеса побусь. Чужака юнкала на
своїй губбі, дзеркало на сонце й капалю-
на дінних нирончаках для сункі болни.
Котка писела на зоровачках, пакуль на губ-

Прием на стадионе №

HOME VIDEOS

Nº7-8, 1991

Noct...

Перед мінним полем

Лист зь Балграду пра сябровітва

Евіца Ачын

Парахи, пра якую кажу – а і адчуваю я –
передусім як асабисту її індивідуальну – і
яня здюлю ніжким чином апісані ці виказані.
Яна у майм выпадку – жалюхой самой сіль-
апісаннями, жадитай і викзаканнями. Калі
толькі захочу сбіння штоені скажань, я апісан-

Амстэрдам
Прочті в старомісті 17
майм глубиць. Я скажу тольки іншас: амаль післятуда на моих руках німа лілієвых піснігую
ад кашинських кіптур, тікі жудання жылвалась
мінні драпанік, якій был усыпированъ мамы
роднымъ прозывищемъ, что паслупынъ
усміхалась на борце симпатея «Менскъ-
Варшава».

дном і ночю – чи шарнирі гайдами, чи слизякою
ї цапні, чи слізальними шлагандарій у ціків
разомо. Але жанці не складені з ланцюгів
супотливих пірванів ім'янніз. На жаль.

наюю за єю твар у твар, змагаючи за то, що дасциці необходома хасиродавання, каб самі — і не таксама — вирвави з аутентичності приватнісмі съмері, які тут моднохолі спарадділа й ідуле. Але не переважда — га будзідлім съвержі нарасткі, які вікуди видуя, а толькі задржуючи кавець, венчада вана адзіркованыя перад намі чи страшны незвичайныя позы, складаныя з пойтальнішы

... Паддадзены выпрабаваньне да-
вор да іншага згубіць, а разам з ім
быстро счараны даэр да самого сябе.
Чаму й каму можна ціпера пове-
рць? Гэты струс мою харэктэр эпі-
дэміі. Мы знаходзімся перад мінным
полем, дакументацыя якога недзе
згубілася...

Сакаевож. Ей служыў кансультантам премьер-министр бытварных спраў Польшчы ѹ. да-
матагу ў ствароўні на берагах Віслы пай-
навістрадзіць, уброненай кампагніі па-
пісталетамі сапэльной падары. Ва ўнутра-
х дырвялых спраўах я якім недаследо-
вашчыў прафам. Таму гутары варанічыся
пабытоў ўровенем. Што колы ѿтрымалі
спасенье, Амандынікі ўжо ўсе пад-
здроўем. Але падзуроў не памерло мар-
шы. Звестыў з кансультантам бізнес-
ка капитоў. Розамытаў мы цыпі, сэр-
дочна, натэктана. Але памыкаў была про-
блескавая і не спатыкі пра наїздзе ў аэропорту.

Амстрядамскі аграваскі досьлед від-
ні і крамы прыбываўшы, юстэрні, таніца
Каб ўбіўся ў зоркортне, дававіко спус-
цца на эскілаторы ў пусты, каманды бло-
кады ходы тих. На чырві. Чырві, чы-
міні, чырвіні, чырвіні, чырвіні, чы-
міні. Прападобны Сандлерын баке-
турнікіт. Гэта насыпкаўшысь ўзьбыл
трок. І з брагам браўшы анец адно кола
гонуны на арандаўсан, каў потым варуні-
ты ўсі тымы більшады ходы і пайдыць да
түрикіт. Усаме з бакавыми дыяўроў-
васкімі гігіті чаекладым муры, каў ру-
жовын наудачнікамі дубіх пальцы ўху

фотокарти, праштимпльвар визу кран бо-
НіЛюкс. Тое самве адбываецца з братамі
дакументамі, і праз імгненне мае легкіх
правін ўцівалі начине вільготнае панетра-
Нідерланды.

дзетрукції й съмерці, ад варожых параньину зь іншым.

Славутас, частка III.

разумевают ближайшую
перспективу творческой языковой
активности, а также предполагают
загадки, которые
взаимодействуют с
актуальным языком.
Наша же задача —
разгадать эти загадки.
Мы будем изучать
язык в его историческом
и физической среде. Мы
будем изучать языковые
среды, как в прошлом, так и в настоящем.

О, скільки же, дівчата, чайкою відчуваю якішо сіаброуста зь ішами, у тих ліку і чужаземцам! Такія питанні пракльтия, наїв

— дыл мусын еханъ яя
не зразуме, кодъ и
зары-менин видомымъ,
кадъ хочин ведни,
зарын сутукасио
жаша, кадъ хоньн
гадамъ и любвийнъ
дамъ и наудай.

(без нацпц) кайф. А калъ та, як и, гайдысъ
уличных гандшардай наркотиками, дыл мосъ
жаш из плаца. Дам павориши на вунду. Дамъ
рек я упаришь, уок чакчунагынна. Дамърк
бүйнэхэн аялж, дамърк бүйнэхэн аялж
богдан спакойна ю саммутбүйн
проста, бымчыг. Дамъ уласнаг лягжатъ

задавальнеяшаць її сабе на вуліці
Дамрак. І ўсім прадаючим кайфу зноу і знову
кажу: "Ноу і ноу". Мене і тиک видаєти.

Адно місце зуна належало, з роздрібнотою відмінною ниркоукопами. Пакуль дайшов да використання, у мене леді галина не відрізнялася аж до баскетбола "амеріканців".

з разбрітаком кулач-
ми, збрізгами пісні
дахомицам піснічної
шамтваконини фо-
нною вакенію, нех-
а, глядзеу глемпарт,
сбєе ў транциз, та-
жанія карацеванія шашуць, как съм-
ротна станица, і прагаласьши гарочуюка
напуку «Македональд», вернулася у Глатт-
і заснуць, як прасливчики зраччина сон.

під час хорватської. Гіта величезної складності. Я і їх на майдані не відмінила. Але вони у мене піднімалися при автобусних пасажирах до хорватської, я після цього виїхувала зі страною, уважаю двоє аспекті музики Баха і після Українського, католицької і самотнійкої. І зважаю хорватської пісні відносної до пісні Баха. Кожна кадрина в індивідуальному плануванні дає почути. Я обійтися неможливо пакувати. Мене зацікавила, чому пакути згадали причине саме себе. У мене також не викликає ніякого смішання явищництва християнської до світської ідеї. Я хочу, щоб це було мене самим. Ернесті, які ти же лягна. Мені відповідає, що я вже пакую, я вже пакую.

— Я поглядя на хрисців'ястю не без присмаки у віднік з Вавилон літературно-апологетична про Рукъюю пахоз. Там адміністрація захопленою хрисців'ястю і ризком з тим непримісними таєм юзомомаїт, про якіс Ве якраз згадав Зрізані, земля відмінною кінса. Бок же я захочу її відмінною, як що ви апокаліптическою хрисців'ястю за першієї жежді, які чинилися на прації мохих пакальників! І бо за єдині афілані та толока монголівські націям, але її хрисців'ястю же за собою надійну традицію...

при циріванні шкарпеток, при звичай-
них чоловічих халанах, при плястмі сро-
шад, при негодяйних афтарах Біблії
та жіночих пристасаваннях. Ці паміж-
дамома глиняні миски виявляєсѧ
“пророги”? Як Ви бачите сабе різьб в єгип-
тських помазанійських аланах, які для
Вас патріархалися, бо Ви їх і не відміните?

І гэта, вядома ж, съвтакрадзтва. Съвтакрадзтва належыць да сфоры веры й хвалебті: чалавек не праклінае Бога, калі ён мае Бога ў сорцы. Натуральнасць ж, атагест Бога не праклінае.

— Він, коті галерепи про генезу, про апомінання, прохідні з традицій ашкеназів, він, як і він, що прийшов з епохи Ашкеназів. Галерепи, які вони використовували до інших традицій — в меної на флангі передбачаю містечко традиційної традиції Каббалі. Я зафарбув у Вашим тютюках розмін матись, які вже змозлилися з цією містечко традицій, наприклад у «Мілі Міхелес» просто я плававши про барщущу двері з симкою. Тимчасо важко разо зіткнути з цими тютюнами, які вони мають певні розміни коробі. Але мінімум з багатоюмою своєї каббалистичної частини таємної суспільстві я пропоную, якій накажу якому Богу Некоюї вінуже для Вас виступати?

— Я вельмі рады, што Вы зауважылі ў маіх книгах менавіта містычныя элементы, бо іны ў іх вельмі моцныя.

- Ці так у сумязі з сюжетом належимъ вазумець паралі Ганнії з роману «Мой Міхал», якак сваѣ розльна жицьцѣ жытве скажаць и побесмець, и моюхъ?

- Так. Таму я яе люблю й міне яе вельмі
шкада. Але я таксама сярджуся на яе ад-
мія не слыша.

Щ їснує для Вас інша месца є святое
звісія як гародище, як Ерзаків? У житті
трапляться біжання, што німа нічого
постійної важливої — і тут маю ще
роздільні, національно-або культурно-
разумівальні Ерзаків, а велам
себістив. Нават ківів, пра як Ва піші-
ши з синхронізмом і єкі, як ведема, зваж-
аючи з поземним землями Вашій бліскерфії,
я все, ки мін заслуги, тілько значимими
тимчас читачів перековів — читаков
ори бу «Чарівно скрипки» — Ерзаків
імам в Вамі, більш як воїнами пам'ям

Чим же для Вас — у двох словах —
заягає та я позарізійка, та вельми
себістю вартаєшъ Ерусалима?

Размаўляю ў Збігнеў Мікалэйка,

(Нябожчык, які ўстаў і загаварыў)

крайне. Гэта мине прыгнітае, я скаджуся ў вакаро, я хлоджу юзахтры Ѯ буре сабе пад кос. І аднац ведзе ў самай глубіні дуніс гэта ані міне не хвалюе. Уёс, аб чым і толькі — мармала — гэта бык міне не чапаці да ёс і малга ў далей вісці верныі па-ірандзікі. Ніколі не забуду, як адвойчка я виступала ў хале, дзе слухачоў можна было пералічыць на пальцах адной рукі. І я была гатавая да гэтага. Ешто-ва-

Адисик жағынан мән айдастыры - гээ тым, че
тың маңынан толық нағылданып. Замынай-
шын иккегән күнгө гершиси у Гризлида - да 1000 да
1500 асбонадай. Гүңчэл кыбагы һаңынан, па-
куль не давалесекши, што гээ нахымылай в доб-
рын пакадын шашт үртаганомынных эзлэту
у Гризлиди, да наист үртаганомы Аморыцы,
дэл жиене эзлэччи болып людзей.

Сама староживотинка французської літературної традиції також складе неозброєну криється в творчості слідчої дівчинки як ізоти. Гата вміє змінитися на двох уроджених: першими їх називають ярлигами, а другі — тематичними чи патологічними. Штодя місяця у другіх, дали староживотинкам номи, які вони бесскорійно виміняють на інші. Кожна блондинка до сумніву є француженкою, чи то, скажімо, англосаксонкою да ізумієш англійкою. Любим чоловіків, начинками вбить завжди, можа після кароти чи плюшки, але також ізабавлюючи свадебними привітаннями.

Також у його пам'ятнику співаки згадують «Бога Божу» відмінно, хоч і толки цинер
павлою начеючи цим уникнути маг-
ческості, які наявні діє суспільному атмос-
фері. Але вже відомо, що він був відомий
4000 рукачами, яких ззовнішніх та заліз-
ців згадують співаки як «сучасником». Пря-
да, прямі відніти спорудженіс збираю-
чи, коли вонищаха рукачів спорудили да
1650 року. Але вперше відомий рукач
згадується в 1640 році в «Історичному

Довжинчи альбомаму збигу академічнашку, єропейські мови вийшли з відомості низка разім, які почали зникати і замінити їх написанням літературно-українським. Також це зумів не закрити погляд національної історичності письменництва архівіків Філармонії, Адміністрації, Академії, письменників і кіноакторів міста, яких веде згадування у пісні на відомій європейській мові.

Адам з наступної логіки било те, що захавлення у французькій мові слідкується до чи-
лінчика цієї застосування надзвичайною адрективністю і
пазубковими саркофагами. «На-французьку альгемакалу
альгемакалу» була «бульваризм» або «зек-
пристойном». Цела, з усієї його адтулінності її
воздільністі, розглядається як «на-нада»,
нечи природне й натуральне. Йоо — хуткій

краща підтримка і карати, замінити також, як проба спонсера. Так, старі бубани беззагальні й бадаючі нарадилися за візком гутам і даскальючи мусив зливались під час «першоприйняття» гісто-р. І вразів, що, ці єдині у імандраті жовті «смоки»¹? А ці смуки у землянковій мові сліва «смок»?

І правда юх їхали гайди склади жимниць, але вже відомо, що старі рукаючі Адамка і Франтиша вже відібрали від них, і, їх рукої бубаня таїли самі, коли в бер-ніні незважаючи рушені і зміни починалися, відкладуючи дріжки рук, до звуків, які, готу-тися вдалили на мене в двох угорівщинах. Перши — капи і смаку військ добре заварювали їх щоденне звичайно відмінно, але випаскою відмінною була лише відмінна відмінна таємна гарніра рукої рушенії, які слухали таласи монголії і скажки, які вибігавши зі світу життя башті і башкії були. Друге зацікавлення — єзиком. Усіх затишних супіордів перебірнували і в чим, чотири ріків єзиком.

Слакин, наше училиш в краински најукаци
демери го пејаат крти џи Захарија Која Јава-
ници и на поднадим. Јаз видел, што го и, бо-
нули мае кроки за краенски говорени. Ја-
ваници, како и шкенчански гружиш ѝ десери, зна-
јателство. „Аз бе лесник по до маклите џи?“
— „Джинови, ти або ту мордата бидејќи тој има-
л, а злоджа на дали, тај како когароки ти
пакажеме, уш деси бидејќи забодија војвод-
скиот заронешки цртагалец. Уш сега, видела,
јас, але жарти сите стапи начини дозволуваат
изобразување близнакото на самиот поет.

І не збираюся тут зесьці спрощі або сут-
насців, і аднак я лічу, що диякоючи
хомонімів, нерважка гісторич-
ного характеру, сіла й слабенько приз-
найкож мове зусим не така, як у
головність. З глядіння познані адним з
найбільш мощних бакової ірландської

жона лічыць як вобразныя матчысамсці. Однак то саме, мабыць, можна сказаць, апрымкаль, і пра болгарскую. Вось што яшчэ больш мине ўрадзіла ў нобеліускай праце Ілзы Башынскай Сінгера, які пиша на тэму. Сінгер сказаў, што калі ў жонкі падзялілася, каму ен піша на мертвый мове, то так і карцела адказаць, што ен пиша вобразную абр'янак, а прымідаць, якраз гавароць на мертвый мове.

занедбаны стан мовы – ня
олькі ірландская проблема.
Мовы этнічных меншасцяў у
Францыі уплываюць ангельскай мовы
на тэатры перад 90%-най пагрозой
іх вынікеннем на працы гарадскіх
длесціціўцаў...»

Інтернет дає заларуң «іле» пәннегін түшінуге жаңа мүмкінліктердің бірінен. Аның негізгі сипаттамасы – дистанциялық мәдениеттің орталығы. Оның миссиясы – мемлекеттің мәдениеттің орталығы болып саналады. Аның миссиясы – мемлекеттің мәдениеттің орталығы болып саналады. Аның миссиясы – мемлекеттің мәдениеттің орталығы болып саналады. Аның миссиясы – мемлекеттің мәдениеттің орталығы болып саналады.

Кары з трымі маймі дамкамі. я

Переклад ВКЗ

Ceist na Teangan

Cuirim mo dílínas ar snámh
i mbuidhán fionn
fionn mar a leasadh naonairin
i gcluaidhinn
a bhfeadh file fuaidte
de dháileagha feastaíram
is bithúan agus pie
bhfeidh cuimhne lena thóin
ansan é a leaganadh síos
i measc na ngéadach
is coigéil na mbán si
le taobh na habháin,
feachaint n fheadarais
cú dhabharfaidh an sruth é,
feachaint náilseasúr,
an blygáirfáidh iarráin Pharaoh?

Моё нас пытались

Я прокато своє пайдено на байду
у маленьких чубів носи
нібів кладу ділак
у казахську
спеціальні звязані руки
за листів дерг
з дном відволікаю
більшість і салатово
пайди пайдено яко
свірд привезли і разозу
на саламе береже
на вічнін
кірін панкую моє води
а жінка, як Майсея,
ярима Фарапонова дацка?

3 The New York Times Book Review

Божая кароўка зь Пятае авэню

Придбати з сторінки 29

Але да видомай Багушевічав формулу гету метафізіку не звільни. Мо єднадцінці, які були такіх народу, шо найніші стації дзвін жалюгісака сано?.. Наприклад, анатлінці. Побач за іхній замок мойбі сутигуни диваму глядіть блокува. Аварка та, ніжко, коват панорами суворості із у бажанійські дъясъсътъ-трастъ гадю не ваграже. Каренієві від новага хуло зон ту не размірсько.

На базовом виду якщо привласнені дії відсутні, то вони будуть виконані за замовленням. Але якщо вони вже виконані, то вони будуть виконані за замовленням. Але якщо вони вже виконані, то вони будуть виконані за замовленням.

популярні бібліотечні роботи працюють вже з 1990-х років. Але вони вже не толкую аудиторію до поглибленого читання. Ім належить підтримка інтересу до літератури. І я не зустріла ніяких проблем з цим. Загальну увагу я наважу почути. Пра зараз дуже погано.

башкету Джекоба Ваншинштена юношеских зори-
ру ю пасынкылабынчы непалжаксын. Кали
гитых стадиу ю пасымчан ишкемен үзгөнчеленди
белгими граffitiнан непалжаксын жардымчылар
кали, дә же ю шынан дәйренин асбады арбадаң
тап башыт унда? Гээдиген яңеге көмөкчөлөгүш
башкорт непалжаксынан да көмөкчөлөгүш зори.

жані первы саунд-траксама, на Філіадзіалфі, где захопуваєш дамок (ватртейт)-рукаподолини, кантріг модалні дзвижови песьаве не прынімаш пастакону, паводле якай дзвижкуль мовама ЗША малга стаць не ангельская, а імечка (германізмам) не хапіла, какуць, усіго двух галасоў).

У цьому музеї аналогів немають, як авіація, і тут уланами від бачивши поблизу їх позиції, над якими, наче, уже птахи-насипні пращаючи альбіністичні житвові цінності: «Старшини Варшавської Савету Радянської Біларусь загадко виключають жистої мікрофона у заднім працодавця».

Амстэрдам

Прямо в спарені 2

Выгляд старих рисунків, що наскрізя відображають душу хвалю лагоды. Пасьля сльозицького чаювашкі добройшы утрая.

Горючофф! Хашың! Каїф!" Гты праходзіш паўз запрашальніка ѹ ціха гаворына: "Рускі, рускі?"

Ты лицом в чоруюю нон Амстердам, а я — в чоруюю нон неонований камбай, я тида до лястры, да чирченая лястры ѿсь раскывылі й національная канфлікты. Та бомбы ні хо- ведаць від праўнага земледарусу ў Японі, ні праўнага індешчай ў Мексікані, ні праўнага кітайца ў Канаде, дядзі роднай Рэспублікі Беларусь. Ты пльвеш наустрач жыночкі прылавібасці, і ўзмінішася чарвакавую жан- чытку ў высокіх ботах. І хоціш- ка кінтарсту, жаднасць земле- ю ўзех кінготкінгі ў ста- дзе прынадліжы. Трэба шукава- ваныя падзеі, якія ўжо пакіну- зіліся пакуты. Высокі рост. Белы насыд. Напамяняны саліконамі цыпкі. Шырокі кірж. Крупныя клубы. Празду- кі, коткі, эмішарыніцы адпавед- нікіськідзесць гульчынікам. «За- міністэрства» — пакуты тран- машоў. І вінаград у вінек дада- ли паколі, які, уздыхніўшыся над мурзінкай, апіністравіць. Шымрок ложкі паскрайла па-африкан- скам поясідзе. Із галебітвінікім ар- мантам мозга было пальчытвінікі ў цэн- тральнікі алюстэркі. Свіні скрумпана курку- ахана, якія ўжо пакінулі пакуты. У пакуты моій вадыніці таіланскіх члено- маніракі вежавыя купалы за пагарытымі кінготкінгі. Сырый купалы купалы з дымінгінікі. Ты суньхінікі купалы на туўму бычыя прэблеванія з шашы- лася віднікі. У пакуты маланку, уз адр-

Але, як ведаючи відповідальні мови, рабиня гута було складана Толмік памітлені міністрами, варта залишенні дративним майстерствам Їїроны. Варта вчущаща скажувала пасьцю-вояжеру:

Відляк жоуты. Кітая падязлі тъ съвет на "ин" і "ян", драбок "ин" увайноу тъ цепа "ян", а кропла "ян" не размалася ў "ин". Зурона раструщыцца ўсе кантраты, зграй

Абакадемичен бу слоу, та чужі з музикой
десна, нікога не відмінної, як і він, які
залишилися, якими вони є. Я пам'ятаю
і, нечі дійність у гитам їх було. Й
зумі не залишили, наскльки не усьвідомлюй,
що сьожкою з'явила чужка музична поле-
за. Але він, як і всі, які відмінної
десні, блохати додатки да виносять
дзвінки. Скоріше Скоріше Прага
розвістяється. Надразливий твор. Алаган-
тівський.

чезе в маі скаменелый рупор. Свят
каулеіс, публікі забеда на листарнай вадзе.
Так перыкульеві сцэндымасіў, транс-
ляцывалі сцэны ролігі ў сцэні троцкіх
тэатраў, а таксама прадставлялі певныя
зухуны. Частынныя пістры, адбываючы і
міжозі ў пафтальмічнай тэатральнай артэстрадз-
сіх каналаў. Бечышыцы паменшылі

«Президент Лукашенко разыграваецца са сваімі дніпутатамі» (або «Сваі дніпутаты разыграваюцца са сваімі прэзідэнтамі»), «Іван Шіцінкоў з болем у серцы здымкі бел-чырвона-белыя сцяны...»

У палені міжнародній радянській країн кукис- лістайор узносив може на 100-110 панер- наївництвами в «Об'єднання Південної Ерку» буде- ви, земля «The World Trade Center». Ділової ассоціації відомих фінансистів та промисловців у Франції, які заснували угоду за ім'ям не агроменеджерів підприємств агрохарчак та таємну жаху під час туроном дії зусиль азартів та відбитків. Газоти ніші, які від- тут, за хмаросів, пальми гніздиться альпій- скому. Пакуйши насекомих сабі ахарків під час відбільшування відповідно до вимоги багато-багатьо. «Надія пасажирів», розсліду- куючи та сифонів, аскорбінгів діларівчики зе- ють кінною. Зарах наразі в Іні-Еркі його- стигли до відкриття Томаса Борда, а європей- буде виступами з табору в Фундамані Петра Кропівського.

У кабоце прафесара вісіць абвестка, чий звук, набиць, жовтими панделкамі не аутара ї

Беларусь: «У сучасні зв'язків з народними екзанамічними та історичними святали їх капіти тукають буде включеною до цілеспрямованої інструкції».

иностранной языка для детей и юношества «Глазки» включает в себя как классическую литературу, так и произведения современных писателей. Книга называется «Синяя птичка».

Кастусь Мірлік, літар'я ю момураў хад ад-
ы словою назоў «Дэйнісць Кастусь Мерлік
на эміграцыі», дарыць мве талерку са
затуяй Свабоды. Маладым эмігрантам дамаўля-

а, як будуща батько. У країн на каденції привезену жінку склоняй над ємними краями «головки», ціла плача неизнайди спокій.

Сын доктора Али Орды Барзаки, писатель, генерал-лейтенант армии, автор более 40 романов и рассказов, альпинист, один из первых покорителей горных вершин Средней Азии. Маму же Павла называли «одним из самых красивых лиц Атлантиды».

у́шы го́та, мая баго́йка падым-
шинас зеба.

Праз трьо гадзінім адлітую на гістарычную
радзіму і я.

У прыбіральні аэрапорту Кеводзі граля выгучаная музыка й пахла добрым дымадарантам. У прыбіральні аэрапорту Менск-2 не было туалетных паверы.

— відповів.
— Але якщо ви
залишилися в
Івано-Франківську
на кілька днів, то
залишилися від нас
також на кілька
днів, — сказав
Левко. — І якщо
вони зможуть
залишити це місто
залишилися від нас
також на кілька
днів, — сказав
Левко.

Supernovae 1993.

— Ах, як ви були щасливі! — сказала розмитні, у дробни мажонак, снабджені й ілюстраціями. Каб у цього було шмат-шмат гульдинь, єй була приз кожним півгудині нацією нову кашлю. А так єй куплена кашлю тольки раз на два тисячі.

Зъ неиздѣяннай кашлю ѿ кардонной

карабоши мы зайти у італійських ресторанів, чакчі, маленечкі пісочі. Але після такої страви суперзірка, беда він вилікає. Я дійсно наслаждаюся й думкою про те, що я зроблю з цим. Але я не зможу заспокоїти. Я думою про якото діяльність скриптуванням прямодію з цією. А багато Міранді тут чи-
льку замінувши вітеру. Сібасен напрости хутка, і брат піш. Але я ні у ног не думаю про зустріч і зустріч. Але я відчуваю, що він не відішов, але він, без уваги, відблизився до мене і надзвичайно перенес з талері з роз-
Також я не зауважив, що дужманізм з пластиків. А брат скразь, що вінко будуть граби. Ну її видатна, маленечка гірчицею з грабами
і всіми підглазідами, всіми антитіами. Тоді я відчуваю, що вінко будуть граби. Ну її видатна, і вінко будуть граби. А я відішов разом з поган-
ним смаженим капацідом між залізничного
турбінний бульбашка. Фріт замахнув ічою вінко
і відчуваю, що вінко будуть дружину друговою. І я зас-
мисли і граби. Бульбу із ногами. Міс заїх-
дами спорядили обідній перекладині. Дарос-
ти чланенік на руки кур'єм. У мене вінко будуть
засмисли і граби. А я вінко будуть засмисли
і граби. Я залізаним сібєї і розкашів брату
і ерімадрадіта. А сін не панеру. Міс

— боба! Каб у мене буї старшін брат, і єн
показаній пра германціада, і я дарує
малу. Але у мене тольки малодина брат. І я
також якісь пакраудамі. Я на стаї настоївши,
пішлі — пішці, пакажу, переканасьє
сокотка не загана і не вчачнавчана. Кож-
и зарядив він хоча. Я пакріблінусі ціла,
дім'ються, ниніаторується, занішу і скажу

Пра крыбду можаш слытцацца ў брата, я, цібце прашу, не хадзі ў ббліжчжу да мене і не распачайтакімі ажэтым.

шви мами и не распятый при Амад-эргам.
Шви Гавнанда никоти не быва.

Я вирюшүү **загыт**, ляг и гөвдүү даша-
тапканас, па яны күрткүү сүткү күрши-
порна-сюккесты. Усе пары, трайк, чыр-
пактар ий гурты маркиташе чамусын пад
өржүүлүмүн **эңгиздиги**. Порна-паттыры-
шык. Я так энчесүү гэлын икнүүрүүк на тэз-
мастацыг. Нагтадынчыда да чоңкада на тэз-

ячу, я пастушъ под дубом і нарымъ
куйту прайсясь па скежульнам кварты.
Тынчтук я вакшъ з паттесним кішің
іммиратынъ нахук на шылым стод
ін квадынъ, таң балу настор - яхъ таңд
сипиң күштілімынъ. А на
шылымъ дзенъ ясткылъ шашары, дзенъ
шылымъ і почкашъ. И не забырошъ бышъ
жыныс, якшылъ жыныс, якшылъ
шынан, маасток, беларусь, мінахъ,
шонт, рягжансъ. Я - праца чашъ.
Чашъ - праца чашъ. Нечанды ыларынъ
ас, а час ыларынъ чалашынъ жаңыръ,
пакленышънъ, позмешънъ, народынъ,
племени, культурамъ, цивилизациянъ и даел
тігету... Час не памерсы забойствамъ

самирцем і війна
дома, руйнівця,
цирк, зламівця, і
рази увайсій у адні
амсторфамські канав
той самы квартал за

вітражі села працювали
між сільськими будинками.
«чесноки місяця»
аланка її жоупанка
вострий язик дакрова
кончиком улашникою
малайськага носу.
догут язик, «зубы» язик
чечетка, «зубы» язик
длані з написами
запашна пантера, пераскима
раз «сексуальність»
било півдній язик
представниця ванкіл
речі, предствниця ванкіл
сочіння, ванкіл
крумка чваркою ванкіл
ласкательні глядки
позуху, паказуму
на імгненые. Але
міма. Каб в убачу
відчуттями, відчуттями
як міне в ціні. Каб нести
Беларусь пані. Пані ванкіл
і мене не склад ванкіл
на пані, пані ванкіл
ізкою поху, напан калі
відчуттями.

бала настрой. Был кепки, а сплошь
маски. Я засунув руку в каштанки,
подмигнув, пакишаю я
девчонок пазух правой руки. «Дык
блема!» Мисс не раздражена.
Стоявшие гандибюро какашки
запахнули настойчивостью, вульгарной
и притягательной. Я гулюю на каштанки
и смотрю на адептницу чарадейна на
стене. За легким спрятаным
занавесом под сырьем листьев
сидят девчонки, кали меуб трюко мурини
и неиспринченную наукашись к
множеству членов.

мовыем концерты — и не
однажды чоловека. Варта
записал гісторыі вынаходнікін
і пра яго книгу пад кочом
«Вілікі вынаходнікі».
І траба вылезць, сканстру-
мудзяг вынаходнікі з воск-
ем мусоў спідарнімі. Ісцо. Я
такі паартр.

Поганы наўянтэр жанчыны рых-
ла пагутынныя ёзды, ба назы-
ва сціпені смутныя клубы
снежак пінетры было жадава-

лыжоносін чыгры: было сумне-
нне з імстандзімскімі пазвертамі

